

Sygn. akt VI K 50/15

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w R. Ś. Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Ewelina Serafin

Protokolant Paulina Gudaj

w obecności Prokuratora --

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2015 roku sprawy

S. M. (M.), córki E. i K. z domu G.,

urodzonej w dniu (...) w R.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 10.06.2014 r. w R. ul. (...) w celu przywłaszczenia po uprzednim podłączeniu się do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, dokonała zaboru energii elektrycznej, co wykazała kontrola pod kątem nielegalnego poboru energii elektrycznej w dniu 10.06.2014 r. co spowodowały straty o wartości 4,29 zł na szkodę (...) SA w G., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k.

II. w dniu 12.09.2014 r. w R. ul. (...) w celu przywłaszczenia po uprzednim podłączeniu się do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, dokonała zaboru energii elektrycznej, co wykazała kontrola pod kątem nielegalnego poboru energii elektrycznej w dniu 12.09.2014 r. co spowodowały straty o wartości 4,29 zł na szkodę (...) SA w G., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k.

III. w dniu 12.11.2014 r. w R. ul. (...) w celu przywłaszczenia po uprzednim podłączeniu się do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, dokonała zaboru energii elektrycznej, co wykazała kontrola pod kątem nielegalnego poboru energii elektrycznej w dniu 12.11.2014 r. co spowodowały straty o wartości 4,29 zł na szkodę (...) SA w G., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.k.

IV. w dniu 17.12.2014 r. w R. ul. (...) w celu przywłaszczenia po uprzednim podłączeniu się do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, dokonała zaboru energii elektrycznej, co wykazała kontrola pod kątem nielegalnego poboru energii elektrycznej w dniu 17.12.2014 r. co spowodowały straty o wartości 4,29 zł na szkodę (...) SA w G., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 278 §5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 §3 k.

1. uznaje oskarżoną S. M. za winną tego, że:

- w dniu 10 czerwca 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.;

- w dniu 12 września 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.;

- w dniu 12 listopada 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.;

- w dniu 17 grudnia 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.;

przyjmując, iż czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, to jest w warunkach ciągu przestępstw i za to na mocy art. 278 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. i na mocy wart. 34 § 1 k.k. i 35 § 1 k.k. wymierza oskarżonej jedną karę 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie ;

2. na mocy art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w K. poprzez zapłatę pokrzywdzonemu kwoty 17,16 zł (siedemnastu złotych i 16/100) ;

na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 50/15

UZASADNIENIE

Podczas każdej z czterech kontroli przeprowadzonych przez pracowników (...) S.A. Oddział w G. w budynku przy ul. (...) w R. w dniach 10 czerwca 2014 r., 12 września 2014 r., 12 listopada 2014 r. i 17 grudnia 2014 r. ujawniono nielegalne podłączenie mieszkania nr (...), wynajmowanego przez oskarżoną S. M., do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego. Lokal mieszkalny zajmowany przez oskarżoną i jej dzieci nie posiadał licznika energii elektrycznej i możliwości korzystania z energii elektrycznej.

Każdorazowo S. M. w dniach 10 czerwca 2014 roku, 12 września 2014 roku, 12 listopada 2014 roku i 17 grudnia 2014 roku przed kontrolami dokonywała samodzielnie podłączenia, poprzez skręcenie przewodów przewodzących energię elektryczną za tablicą licznikową, co umożliwiała korzystanie przez nią z energii elektrycznej, dokonując tym samym każdorazowo zaboru energii elektrycznej w celu przywłaszczenia. Za każdym razem wartość skradzionej energii elektrycznej, uwzględniając czas je poboru oraz wartość tego poboru, wyniosła 4,29 zł.

Oskarżona każdorazowo w wyżej wymienionych dniach wykorzystywała pobieraną energię elektryczną na potrzeby swoje oraz jej dwojga zamieszkujących z nią małoletnich dzieci – K. i A. M..

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonej S. M. (k.19-20, 34-35, 48-49), zeznań świadka M. R. (k.2-3), zeznań świadka K. O. (k.27), protokołów (k.4, 5 - 6, 24, 39-42), fotografii (k.28-31), pisma pokrzywdzonego (k.38).

Oskarżona S. M. urodziła się (...). Oskarżona nie pracuje, utrzymuje się z zasiłków społecznych, prac zleconych przez MOPS oraz świadczeń alimentacyjnych. Na utrzymaniu oskarżonej pozostaje dwoje małoletnich dzieci . Wspólny dochód rodziny wynosi 1.000 złotych miesięcznie. S. M. była dotychczas dwukrotnie karana za popełnienie przestępstw kradzieży energii elektrycznej. Nie odbywała kary pozbawienia wolności (dane k. 48, informacji o karalności k.13-14, odpisów wyroków k. 11-12).

W postępowaniu przygotowawczym oskarżona przyznała się do wszystkich zarzucanych jej czynów i złożyła wyjaśnienia co do niektórych z nich (zarzuty II i IV aktu oskarżenia). Z kolei ponieważ w postępowaniu sądowym oskarżona prawidłowo wezwana na termin rozprawy nie stawiała się bez usprawiedliwienia i nie wносиła o odroczenie Sąd postanowił prowadzić rozprawę zaocznie.

Odnośnie do nielegalnego poboru energii z dnia 12 września 2014 r. oskarżona podała, iż ujawnione w tym dniu podłączenie było przypadkowe i jednorazowe, a dokonała go ponieważ był to początek roku szkolnego, a miała zaległości z praniem i włączyła pralkę (k. 20). Co do kradzieży prądu z dnia 17 grudnia 2014 r. wyjaśniła natomiast, iż również zdarzenie to miało charakter przypadkowy, a zdecydowała się na nie gdyż był okres przedświąteczny i nie spodziewała się tak szybko po poprzedniej kolejnej kontroli (k. 35).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za wiarygodne i przekonujące w szczególności co do przyznania przez nią faktu popełnienia zarzucanych jej czynów, motywacji jaka nią kierowała przy dokonywaniu kolejnych nielegalnych podłączeń, jak i tego że dokonywała ich samodzielnie. Jakkolwiek jednak, zwłaszcza w świetle dwóch poprzednich skazań za tożsame przestępstwa, Sąd nie dał jej wiary aby jej działanie było „przypadkowe” jak podawała, a raczej spontaniczne i prawdopodobnie podyktowane chwilową potrzebą użycia energii elektrycznej.

Z uwagi bowiem na fakt, iż nie ma dowodów pozwalających przyjąć, iż nielegalny pobór prądu przez oskarżoną S. M. trwał dłużej niż w dniu przeprowadzonej kontroli ostateczna wysokość szkody została określona na kwotę 4,29 złotych za każdy dzień. Powyższa wartość została wyliczona przez pokrzywdzonego na podstawie wyceny zużycia energii elektrycznej za dni kontroli z uwzględnieniem średniego ryczałtowego zużycia energii elektrycznej dla układu pomiarowo - rozliczeniowego jednofazowego tj. 3000 kWh / na rok (250 kWh / na miesiąc czyli 8,33 kWh na dobę) oraz obowiązującej ceny energii. Przyjęta kwota jest zdaniem Sądu w pełni racjonalna i w pełni oddaje wysokość poniesionej przez pokrzywdzonego ujawnionej szkody.

Ponadto Sąd dał wiarę bezstronnym świadkom – elektromonterom z firmy (...) z siedzibą w C. – M. R. i K. O. – którzy z upoważnienia pokrzywdzonego dokonywali kontroli. Zeznania wymienionych świadków co okoliczności nielegalnego poboru, ujawnionej odpowiednio przez każdego z nich, są spójne i logiczne, a nadto stanowią częściowe potwierdzenie relacji oskarżonej. Świadkowie ci zresztą jako osoby zupełnie obce dla oskarżonej i wykonujące jedynie swoje obowiązki nie miały z pewnością jakiegokolwiek interesu w składaniu dla niej niekorzystnych zeznań. W związku z powyższym Sąd uznał, iż ich zeznania przez nich złożone wraz z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie stanowią stabilną i pewną podstawę dla dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. Sąd oparł się bowiem również na dowodach z dokumentów ujawnionych w toku postępowania, co do których brak jest podstaw do ich kwestionowania, jak protokoły kontroli i oględzin, fotografie nielegalnego podłączenia czy informacje o karalności. Sąd uwzględnił owe dowody w całości i przyjął również za podstawę swych ustaleń faktycznych jako wiarygodne źródło informacji.

W świetle powyższego bezspornym pozostaje, iż oskarżona S. M. czterokrotnie działając w zamiarze bezpośrednim dopuściła się wszystkich zarzucanych jej czynów. W konsekwencji Sąd uznał ją za winną tego, że:

- w dniu 10 czerwca 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., uznając iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.;

- w dniu 12 września 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., uznając iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.;

- w dniu 12 listopada 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., uznając iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.;

- w dniu 17 grudnia 2014 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim podłączeniu do instalacji elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, nie posiadając licznika energii elektrycznej, zabrała w celu przywłaszczenia energię elektryczną o wartości 4,29 złotych na szkodę (...) S.A. w K., uznając iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 278 §3 k.k.

przyjmując jednocześnie, iż czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, to jest w warunkach ciągu przestępstw.

Sąd nie miał wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynów, wyjawionych zresztą częściowo w wiarygodnych co do tej kwestii wyjaśnieniach oskarżonej, która przyznała się ponadto do ich popełnienia.

Przestępstwo kradzieży z art. 278 § 1 k.k. ma miejsce, gdy sprawca zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Ponadto zgodnie z przepisem art. 278 § 5 kk przepis art. 278 § 1 kk stosuje się odpowiednio do kradzieży energii. Oskarżona w pełni wyczerpała ustawowe znamiona zarzucanego jej występku. Dokonała bowiem kradzieży energii elektrycznej, powodując każdorazowo szkodę w kwocie 4,29 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K..

Jak natomiast wskazuje P. K. (Komentarz do art.91 Kodeksu karnego [w:] LEX Omega) ciąg przestępstw jest odmianą zbiegu rzeczywistego przestępstw z art. 85, dla jego przyjęcia wymaga się bowiem popełnienia przez sprawcę co najmniej dwóch przestępstw przed wydaniem pierwszego nieprawomocnego wyroku. Dodatkowymi jednak przesłankami warunkującymi istnienie ciągu przestępstw są: tożsamość kwalifikacji, krótkie odstępy czasu, podobny sposób. Tożsamość kwalifikacji oznacza z kolei, że każdy z czynów sprawcy wypełnia ten sam ustawowy zespół znamion (określonych zarówno w jednym i tym samym przepisie, jak też w kilku przepisach podlegających kumulatywnej kwalifikacji). Taka też właśnie sytuacja, jak już wcześniej opisano, miała miejsce w niniejszej sprawie. Okres działania sprawcy objęty zarzucanymi mu czynami wynosi niespełna pół roku, a odstępy nimi od jednego do około trzech miesięcy. Na podobny charakter czynów wskazuje natomiast tożsamy w każdym przypadku sposób działania sprawcy i rodzaj przedmiotu zaboru.

Istota wypadku mniejszej wagi sprowadza się natomiast do stwierdzenia, iż obejmuje on przypadki realizacji znamion opisanych w typie podstawowym, które nastąpiły w takich okolicznościach przedmiotowo-podmiotowych, które wskazują, że czyn sprawcy nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa i porządku prawnego, aby uzasadniało to stosowanie zwykłej, przewidzianej w zrealizowanym przez niego typie przestępnym sankcji karnej. O przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw (por. wyrok SN z 9 października 1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27). Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo; zachowanie się i sposób działania sprawcy; użyte środki; charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem; czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu

oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Sąd uznał zatem, iż w sprawie zachodzą wszelkie przesłanki dla przyjęcia łagodniejszej kwalifikacji czynów z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. przyjmując, iż stanowią one opisany w art. 278 § 3 k.k. wypadek mniejszej wagi. Przemawiają za tym bowiem sposób działania sprawcy opierający się w zasadzie jedynie na skręceniu przewodów, niska wartość skradzionej energii, okoliczności popełnienia czynów, jak i niewielkie odczucie straty przez pokrzywdzonego.

Oceniając stopień winy S. M., Sąd wziął pod uwagę fakt, iż jest ona osobą dorosłą. W chwili czynu miała w pełni zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swym postępowaniem i nie znajdowała się w sytuacji, która uniemożliwiałaby lub ograniczała zachowanie odpowiadające porządkowi prawnemu. Wobec powyższego koniecznym było uznanie, iż czyn popełniony przez S. M. cechował się znacznym stopniem zawinienia.

Przy wymiarze kary oskarżonej Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające.

Na niekorzyść oskarżonej przemawiała niewątpliwie jej postawa cechująca się ewidentnym brakiem poszanowania norm prawnych. Świadczyła o tym przede wszystkim jej uprzednią karalność za tożsame przestępstwa, co przeczy uznaniu, wbrew temu co twierdziła, że przedmiotowe zdarzenia były przypadkowe. Nie bez znaczenia jest także krótki upływ czasu od uprawomocnienia się wyroku skazującego ją za poprzednie przestępstwo oraz popełnienie ciągu przestępstw przypisanych jej niniejszym wyrokiem w okresach próby orzeczonych w związku ze skazaniem wyrokami Sądu Rejonowego w R. Ś. z dnia 17 czerwca 2014 r. i 24 października 2014 r.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał natomiast oskarżonej przyznanie się do winy, ustabilizowany dotychczasowy tryb życia oraz wywiązywanie się z obowiązków wobec osób najbliższych.

Uwzględniając powyższe, a także cele zapobiegawczo-wychowawcze kary oraz cele kary w zakresie społecznego oddziaływania wyroku - Sąd uznał, że właściwą do stopnia zawinienia oskarżonej oraz proporcjonalną do rodzaju popełnionych przestępstw będzie kara 7 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na świadczeniu kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Wymierzając oskarżonej karę ograniczenia wolności Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności wskazane w art. 53 kk. Na wymiar kary za popełniony przez oskarżoną czyn wpłynął zarówno stopień zawinienia, stopień ujemnej zawartości bezprawia, jak również osobowość sprawczyni i jej sytuacja życiowa. Okoliczności te w pełni uzasadniały w niniejszej sprawie orzeczenia kary ograniczenia wolności, choć niewątpliwie jest ona karą rodzajowo łagodniejszą niż kara pozbawienia wolności do roku, którą zagrożone jest popełnienie przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w warunkach art. 278 § 3 k.k. Należało jednakże w niniejszej sprawie uwzględnić przede wszystkim właściwości wychowawcze i kompensacyjne kary, a także właściwości samego sprawcy w kontekście osiągnięcia wobec niego rzeczywistego efektu prewencyjnego oddziaływania kary. Orzekając karę ograniczenia wolności w wymiarze 7 miesięcy Sąd uwzględnił fakt uprzedniej dwukrotnej karalności oskarżonej i uprzednie dwukrotne wymierzenie jej kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem. Niewątpliwie orzeczone wobec S. M. dotychczas dwukrotnie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie okazały się wpływać na postępowania oskarżonej w sposób wystarczający dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez nią przestępstwa. Kary te nie okazały się stanowić dla oskarżonej realnej wystarczającej dolegliwości. Stwarzały one co prowadzi zagrożenie na przyszłość wykonaniem kary, w przypadku popełnienia przez oskarżoną kolejnego przestępstwa w okresie próby lub nie przestrzegania przez nią zasad współżycia społecznego, lecz okazało się to oddziaływaniem nieskutecznym.

Jednocześnie jednak Sąd, mając na względzie dotychczasową postawę oskarżonej w życiu osobistym, jej warunki osobiste, nie znalazł podstaw do uznania, iż zasadnym mogłoby być orzeczenie wobec S. M. bezwzględnej kary pozbawienia wolności, chociażby krótkoterminowej. W ocenie Sądu, nie ma podstaw do uznania, że tylko izolacja oskarżonej w warunkach zakładu karnego mogłaby zapobiec obecnie ponownemu popełnieniu przez nią przestępstwa. Wobec S. M. to właśnie kara ograniczenia wolności w wymiarze 7 miesięcy, polegająca na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie jest karą adekwatną do stopnia winy,

najwłaściwszą i najbardziej celową, tak ze względu na konieczność oddziaływania prewencyjnego wobec oskarżonej, jak i na prewencją ogólną.

Nie sposób bowiem pominąć tego, iż oskarżona prowadzi obecnie ustabilizowany tryb życia, wywiązuje się ze swych obowiązków rodzinnych, mieszka wspólnie z dwójką dzieci, obecnie w wieku 15 i 17 lat, którymi się opiekuje i które sama utrzymuje. Niewątpliwie kara w tym rozmiarze będzie zatem dla oskarżonej karą dolegliwą, wymagającą dużego nakładu pracy niezbędnego dla sprostania jej wymogom. Jednocześnie brak jest podstaw do uznania, iż oskarżona nie będzie miała możliwości sprostać wymogom tej kary skoro jest osobą bezrobotną, utrzymuje się z zasiłków, alimentów i prac zleconych przez MOPS (k.54). Mając na względzie rodzaj dobra prawnego naruszonego przez czyn oskarżonej wskazać należy, iż właśnie kara ograniczenia wolności winna być uznana jako mająca charakter kompensacyjny, a jej realna dolegliwość wzmocni społeczne przekonanie o nieopłacalności popełnienia przestępstw. Zadania takiego nie spełniłaby kara pozbawienia wolności z jej warunkowym zawieszeniem, nawet połączona z karą grzywny.

Kara ograniczenia wolności wymierzona S. M. winna także odnieść pożądanego efektu w zakresie prewencji ogólnej pozytywnej, albowiem niewątpliwie w odbiorze społecznym uwzględnienie przy wymiarze kary ustabilizowanego trybu życia oskarżonej na jego korzyść, zastosowanie reakcji karnej dla niego bardzo dolegliwej uwzględniającej bowiem powrotność do przestępstwa, nie powodującej jednakże dla rodziny oskarżonej dotkliwych skutków i umożliwiającej jej dalsze wywiązywanie się z jej obowiązków wobec najbliższych, kształtować będzie postawy społecznie akceptowalne.

Sąd wyraża przekonanie, iż wymierzona kara pozwoli oskarżonej zdać sobie sprawę z wagi popełnionych czynów, i że w przyszłości będzie ona przestrzegała obowiązującego prawa.

W związku z wnioskiem pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w K. o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w całości (k.38v.) Sąd na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł go wobec oskarżonej poprzez zapłatę pokrzywdzonemu kwoty 17,16 zł, jako sumie łącznie poniesionych szkód (4 x 4,29 zł).

Biorąc pod uwagę opisaną wyżej sytuację materialną oskarżonej na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił ją od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Prok. Rejonowej w R.;
- 2) K.. z wpływem lub za 14 dni.

Dnia, 26 czerwca 2015 roku